

PARP
Grupa PFR

Centrum
Rozwoju MŚP

GPSR w praktyce – jak zapewnić zgodność produktów z nowym rozporządzeniem?

30 września 2025 r.

Milena Dorobek-Lis

Radca prawny

Webinarium jest realizowane w ramach ośrodka
Enterprise Europe Network działającego przy
Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości

www.een.org.pl

Kilka słów o mnie:

- Prowadzę butikową Kancelarię Prawną – MDL.
- Specjalizujemy się w obsłudze prawnej przedsiębiorców, w szczególności z branży e-commerce.
- Pomagamy wdrażać nowe regulacje prawne, w tym GPSR
- Nasze motto: ***Wspieramy prawnie Twój biznes w każdej decyzji.***

Plan prezentacji:

1. Czym jest Rozporządzenie GPSR i kogo dotyczy? Wprowadzenie do Rozporządzenia GPSR, Porównanie z dotychczasowymi regulacjami – cel i zmiany w przepisach.
2. Obowiązki producentów.
3. Obowiązki importerów.
4. Obowiązki dystrybutorów.
5. Obowiązki związane ze sprzedażą w sklepach internetowych i marketplace (Allegro, Amazon, Ebay).
6. Produkty objęte unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym vs GPSR.
7. Postępowanie w przypadku produktów niebezpiecznych: reklamacje vs skargi z GPSR.
8. Projekt polskiej ustawy o bezpieczeństwie produktów.
9. Najczęstsze pytania związane z GPSR.
10. Pytania i odpowiedzi.

Akty prawne Unii Europejskiej związane z tematem webinarium:

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylające dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG.
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Tekst mający znaczenie dla EOG.)
- Rozporządzenie 1007/2011/UE z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE.

Akty prawne Unii Europejskiej związane z tematem webinarium:

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniająca rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE i uchylająca dyrektywę 1999/44/WE.
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Tekst mający znaczenie dla EOG).
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (przekształcenie) (Tekst mający znaczenie dla EOG).

[Powrót do agendy](#)

Rozdział 1 – Czym jest Rozporządzenie GPSR i kogo dotyczy?

Wprowadzenie do Rozporządzenia GPSR.

Porównanie z dotychczasowymi regulacjami
– cel i zmiany w przepisach.

Cele Rozporządzenia GPSR

Podstawowe założenie: podmioty gospodarcze mogą wprowadzać do obrotu lub udostępniać na rynku tylko produkty bezpieczne.

Cele:

- zapewnienie wysokiego poziomu ochrony i zadbanie o bezpieczeństwo konsumentów,
- stworzenie jednolitych warunków działania dla przedsiębiorców w całej Unii, usprawniając w ten sposób funkcjonowanie rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

Zasady GPSR

- Podmioty gospodarcze powinny same wprowadzać wewnętrzne procedury zgodności, za pomocą których zapewniają na poziomie wewnętrznym skuteczne i szybkie wykonanie swoich obowiązków, a także warunki szybkiego reagowania w przypadku produktu niebezpiecznego.
- Podmioty gospodarcze powinny mieć obowiązek włączenia do swojej działalności w zakresie produkcji lub oferowania wewnętrznych procesów zapewniających zgodność z odpowiednimi wymaganiami niniejszego rozporządzenia (takie procesy wewnętrzne powinny być określane przez same podmioty).

Zmiany w stosunku do dotychczasowych przepisów

- Obowiązek podawania danych producenta i ewentualnie importera (jeśli występuje) na produkcie, opakowaniu lub dołączonym dokumencie.
- Ustalenie minimalnego zakresu wymaganych danych producenta/ importera: nazwa podmiotu, zarejestrowana nazwa handlowa lub zarejestrowany znak towarowy, adres pocztowy, adres elektroniczny: e-mail, numer serii/ partii, itp. produktów.
- Dołączanie informacji i instrukcji dotyczących bezpieczeństwa w językach wszystkich krajów, w których udostępniane są produkty klientowi końcowemu.
- Prowadzenie przez producenta bardziej rozbudowanej dokumentacji wewnętrznej dotyczącej bezpieczeństwa produktów.
- Prowadzenie dwóch dodatkowych rejestrów wewnętrznych przez producenta.
- Sprawniejsze odzyskanie niebezpiecznych produktów z rynku.

Podstawowe definicje

- „**Produkt**” – każdy przedmiot, połączony lub niepołączony z innymi przedmiotami, dostarczany lub udostępniany za wynagrodzeniem lub bez, w tym w ramach świadczenia usługi, który jest przeznaczony dla konsumentów lub którego konsumenci mogliby używać w dających się racjonalnie przewidzieć warunkach, nawet jeżeli nie jest dla nich przeznaczony.
- „**Produkt bezpieczny**” – każdy produkt, który w zwykłych lub dających się racjonalnie przewidzieć warunkach używania, w tym w rzeczywistym czasie używania, nie stwarza jakiegokolwiek ryzyka lub jedynie minimalne ryzyko zgodne z jego użytkowaniem, uważane za dopuszczalne i odpowiadające wysokiemu poziomowi ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów.
- „**Produkt niebezpieczny**” – każdy produkt, który nie jest „produktem bezpiecznym”.

Podstawowe definicje - cz II

- **„Udostępnienie na rynku”** – dostarczenie produktu do celów dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku Unii w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie.
- **„Wprowadzenie do obrotu”** – udostępnienie produktu na rynku Unii po raz pierwszy.
- **„Sprzedaż na odległość”** – produkty oferowane do sprzedaży online lub w inny sposób na odległość uważa się za udostępnione na rynku, jeżeli oferta jest skierowana do konsumentów w Unii. Oferta sprzedaży uznawana jest za skierowaną do konsumentów w Unii, jeżeli odpowiedni podmiot gospodarczy w jakikolwiek sposób kieruje swoją działalność do jednego lub większej liczby państw członkowskich.
- **„Konsument”**: oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach, które nie mieszczą się w ramach jej działalności handlowej, gospodarczej, rzemieślniczej lub zawodowej.

Definicja producenta w rozumieniu GPSR

Producent (definicja): *każda osoba fizyczna lub prawna, która wytwarza produkt lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie produktu i sprzedaje ten produkt pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym.*

Ponadto dany podmiot może zostać uznany za producenta także, jeśli:

- *wprowadza cudzy produkt do obrotu pod swoim nazwiskiem lub nazwą lub znakiem towarowym;*
- *wprowadza w produkcji istotną modyfikację (będzie uznana za producenta w odniesieniu do części produktu, której dotyczy modyfikacja, lub w odniesieniu do całego produktu, jeżeli istotna modyfikacja ma wpływ na jego bezpieczeństwo).*

Przypadek produkcji na zlecenie

- W przypadku, w którym inna firma zleca Państwu produkcję produktu i zleca oznaczenie go swoją nazwą/ samodzielnie oznacza produkt swoją nazwą, **Państwa firma nie pełni żadnej nazwanej roli w rozumieniu rozporządzenia GPSR**. Producentem jest wtedy firma, która zleca Państwu produkcję swojego produktu.
- Natomiast firma ta będzie wymagała od Państwa produkcji zgodnej z rozporządzeniem GPSR. W umowie może wymagać od Państwa np. współpracy przy prowadzeniu dokumentacji technicznej i analizy ryzyka dla zlecanej produkcji.

Definicja importera w rozumieniu GPSR

- **Importer** (definicja): *każda osoba fizyczna lub prawna, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii i wprowadza do obrotu w Unii produkt pochodzący z państwa trzeciego.*

Osoba odpowiedzialna w rozumieniu GPSR

Produkt może być wprowadzony do obrotu, tylko jeśli istnieje osoba odpowiedzialna, czyli podmiot gospodarczy mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, który odpowiada za:

- zadania określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020 w odniesieniu do tego produktu;
- obowiązki producenta z rozporządzenia GPSR.

Dane osoby odpowiedzialnej / podmiotu odpowiedzialnego:

- nazwa,
- zarejestrowana nazwa handlowa lub zarejestrowany znak towarowy,
- oraz dane kontaktowe, w tym adres pocztowy i elektroniczny,

należy podać na produkcie lub na jego opakowaniu, paczce lub w dołączonym dokumencie.

Definicja dystrybutora w rozumieniu GPSR

- **Dystrybutor** (definicja): *każda osoba fizyczna lub prawna w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt na rynku.*

Domniemanie bezpieczeństwa produktu

Ocena bezpieczeństwa – produkt uznaje się za zgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa, gdy:

- produkt jest zgodny z odpowiednimi normami europejskimi lub ich częściami, do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej; (zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia 1025/2012);
- w przypadku braku odpowiednich norm europejskich – produkt spełnia wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym produkt jest udostępniany na rynku, pod warunkiem że prawo to jest zgodne z prawem Unii.

W przypadku gdy domniemanie bezpieczeństwa określone powyżej nie ma zastosowania, przy ocenie, czy produkt jest bezpieczny, uwzględnia się w szczególności następujące elementy, gdy są dostępne:

- inne normy europejskie lub międzynarodowe;
- dobrowolne programy certyfikacji lub podobne ramy oceny zgodności przeprowadzanej przez osobę trzecią, w szczególności opracowane w celu wsparcia prawa Unii;
- zalecenia Komisji lub wytyczne dotyczące oceny bezpieczeństwa produktu;
- normy krajowe opracowane w państwie członkowskim, w którym udostępniany jest produkt;
- aktualny stan wiedzy i technologii, w tym opinie uznanych organów naukowych i komitetów ekspertów;
- obowiązujące w danym sektorze kodeksy dobrej praktyki w odniesieniu do bezpieczeństwa produktów;
- uzasadnione oczekiwania konsumentów w odniesieniu do bezpieczeństwa.

To tylko domniemanie – organy wciąż mogą podejmować dowolne środki wynikające z GPSR, gdy istnieją dowody, że produkt może być niebezpieczny.

[Powrót do agendy](#)

Rozdział 2 – Obowiązki Producenta

Przygotowanie dokumentacji technicznej

Do produktu należy sporządzić dokumentację wewnętrzną, która składa się z:

- 1) dokumentacji technicznej, zawierającej co najmniej ogólny opis produktu i jego zasadnicze właściwości istotne dla oceny jego bezpieczeństwa;
- 2) analizy ryzyka;
- 3) procedur produkcji dla produktów seryjnych.

Dokumentacja techniczna - c.d.

- Powinna zawierać informacje niezbędne do udowodnienia, że produkty są bezpieczne.
- Jest przechowywana przez 10 lat i udostępniana do wglądu organom nadzoru.
- Zawiera co najmniej ogólny opis produktu i jego zasadnicze właściwości istotne dla oceny jego bezpieczeństwa.
- Zawiera analizę możliwych ryzyk związanych z produktem oraz rozwiązań stosowanych w celu wyeliminowania lub ograniczenia takich ryzyk, w tym wyniki ze sprawozdań dotyczących badań przeprowadzonych przez producenta lub przez inny podmiot w jego imieniu.

Nie ma oficjalnych wzorów dla takiej dokumentacji.

Dokumentacja techniczna powinna uwzględniać następujące aspekty:

- właściwości produktu, w tym jego projekt, właściwości techniczne, skład, opakowanie, instrukcję montażu oraz, w stosownych przypadkach, instrukcję dotyczącą instalacji, używania i konserwacji;
- oddziaływanie na inne produkty,
- sposób prezentacji produktu, oznakowania na produkcie, w tym oznakowania informujące, czy produkt jest odpowiedni dla dzieci w określonym wieku, ostrzeżenia i instrukcje jego bezpiecznego używania i utylizacji, a także inne wskazówki lub informacje na temat produktu;
- kategorie konsumentów używających produktu,
- wygląd produktu, jeżeli mógłby on skłonić konsumentów do używania produktu w sposób inny niż ten, dla którego został on zaprojektowany, a w szczególności w przypadku, gdy:
  - produkt, który nie jest żywnością, przypomina ją, i można by go z nią pomylić,
  - produkt, choć nie został zaprojektowany ani nie jest przeznaczony do użytku przez dzieci, mógłby być używany przez dzieci lub przypomina przedmiot powszechnie uznawany za atrakcyjny dla dzieci lub przeznaczony do użytku przez dzieci ze względu na sposób jego zaprojektowania, opakowanie lub właściwości.

Analiza ryzyka

- Proporcjonalna do złożoności produktu.
- Uwzględnia możliwe zagrożenia (ryzyka) związane z produktem oraz rozwiązania stosowane w celu wyeliminowania lub ograniczenia takich ryzyk.
- Może zawierać wyniki ze sprawozdań dotyczących badań przeprowadzonych przez producenta lub przez inny podmiot w jego imieniu.
- **ALE**: wykonalność osiągnięcia wyższego poziomu bezpieczeństwa lub dostępność innych produktów o niższym stopniu ryzyka nie może stanowić podstaw do uznania danego produktu za produkt niebezpieczny

Na podstawie wyników analizy ryzyka sporządza się instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa, dołączane do produktów.

Obowiązki związane z produkcją seryjną

- Wprowadzenie **procedur** mających na celu zapewnienie zgodności produktów produkowanych seryjnie z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa.
- **Opatrzenie produktu** numerem typu, partii lub serii lub innym widocznym i czytelnym dla konsumenta elementem, umożliwiającym ich identyfikację, lub w przypadku gdy wielkość lub charakter produktu to uniemożliwiają – aby wymagane informacje były umieszczone na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu.

Etykietowanie produktów

Poniższe dane producenta muszą znaleźć się na produkcie, a jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu:

- nazwa spółki,
- zarejestrowana nazwa handlowa lub zarejestrowany znak towarowy,
- adres pocztowy,
- adres elektroniczny (e-mail),

+ wspomniany wcześniej numer serii/partii produktów.

Dodatkowe możliwości dot. etykietowania produktów

Podmioty gospodarcze mogą **dodatkowo** udostępniać następujące informacje:

- numer serii itp. produktu,
- dane identyfikacyjne i kontaktowe producenta/ importera/ osoby odpowiedzialnej,
- instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa,

w formacie cyfrowym za pomocą rozwiązań elektronicznych wyraźnie widocznych na produkcie lub, gdy nie jest to możliwe, na jego opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu. Informacje te podaje się w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym produkt jest udostępniany na rynku, w tym w formatach dostępnych dla osób z niepełnosprawnościami.

Informacje i instrukcje dot. bezpieczeństwa

- Producent musi dołączyć do produktu jasne instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa.
- Te informacje i instrukcje mają być w języku łatwo zrozumiałym przez konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym dany produkt jest udostępniany.
- Najczęściej to będzie język urzędowy, ale niekiedy państwa w przepisach krajowych mogą ustalić, który z języków to będzie.

Wyjątek: Wymaganie to nie ma zastosowania w przypadku gdy produkt może być używany bezpiecznie i w sposób zamierzony przez producenta bez takich instrukcji i informacji na temat bezpieczeństwa.

Wymagane rejestry – cz I

Rejestr skarg i informacji dotyczących wypadków:

- wpisywane są tam skargi i informacje, które dotyczą bezpieczeństwa produktów udostępnionych przez nich na rynku i w odniesieniu do których skarżący podniósł **zarzut, że są niebezpieczne**;
- producent ma obowiązek badać otrzymane skargi i informacje, i odpowiadać na nie skarżącym;
- następnie skargi i informacje należy odnotowywać w prowadzonym rejestrze;
- przechowuje się w nim tylko te dane osobowe, które są dla producenta niezbędne do zbadania skargi dotyczącej produktu, wobec którego podniesiono zarzut, że jest niebezpieczny.

Wymagane rejestry – cz II

Rejestr przypadków odzyskania produktu i środków naprawczych podjętych w celu zapewnienia zgodności produktu:

- wpisywane są przypadki, w których dany produkt okazał się niebezpieczny;
- w rejestrze należy odnotować informacje o produkcie i podjętych działaniach w związku z ustaleniem, że produkt jest niebezpieczny, jak: podjęte działania naprawcze, sposób poinformowania konsumentów, odnotowanie zdarzenia w Safety Business Gateway.

Proponowane zmiany w umowach z kontrahentami w łańcuchu dostaw

Zalecamy dodanie do umów z pozostałymi podmiotami w łańcuchu dostaw postanowień w zakresie:

- obowiązku dbania, żeby warunki przechowywania i transportu produktu nie zagrażały zgodności produktu z ogólnymi wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa;
- zapewnienia, że podmioty te będą w pełni współpracowały z producentem w zakresie bezpieczeństwa produktów, w szczególności, że będą niezwłocznie informować producenta, jak będą mieć podejrzenia, że produkt jest lub może być niebezpieczny.

Udostępnienie kanałów kontaktu dla klientów

Podanie do publicznej wiadomości (np. strona internetowa) kanałów komunikacji dla konsumenta, jako klienta końcowego:

- numer telefonu,
- adres poczty elektronicznej,
- lub wyodrębniona część ich strony internetowej,

z uwzględnieniem potrzeb w zakresie dostępności osób z niepełnosprawnościami,

– umożliwiające konsumentom składanie skarg oraz informowanie producentów o wypadkach lub problemach związanych z bezpieczeństwem, których doświadczyli z danym produktem.

„Upoważniony przedstawiciel” – każda osoba fizyczna lub prawna, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii oraz otrzymała od producenta pisemne upoważnienie do występowania w jego imieniu w zakresie określonych zadań w odniesieniu do obowiązków producenta wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Minimalny zakres zadań upoważnionego przedstawiciela:

- przekazywanie organowi nadzoru rynku, na uzasadnione żądanie tego organu, wszelkich informacji i dokumentów w języku urzędowym zrozumiałym dla tego organu niezbędnych do wykazania bezpieczeństwa produktu;
- w przypadku gdy upoważniony przedstawiciel stwierdzi lub ma powody, by przypuszczać, że dany produkt jest produktem niebezpiecznym – informowanie o tym producenta;
- informowanie właściwych organów krajowych o wszelkich działaniach podjętych w celu wyeliminowania ryzyk, jakie stwarzają produkty objęte ich upoważnieniem, poprzez zgłoszenie na portalu Safety Business Gateway w przypadku gdy informacje te nie zostały już przekazane przez producenta lub na polecenie producenta;
- na żądanie właściwych organów krajowych – podejmowanie z nimi współpracy w działaniach podjętych w celu skutecznego wyeliminowania ryzyk, jakie stwarzają produkty objęte ich upoważnieniem.

Rozdział 3 – Obowiązki importera

Obowiązki importera przed wprowadzeniem produktu na rynek

Sprawdzenie producenta, czyli zapewnienie, że producent:

- zadbał o zgodność produktu z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa;
- przeprowadził wewnętrzną analizę ryzyka i sporządził dokumentację techniczną;
- opatrzył produkt numerem typu, partii lub serii lub innym widocznym i czytelnym dla konsumenta elementem, umożliwiającym ich identyfikację;
- oznaczył produkt swoimi danymi, a jeżeli nie jest to możliwe - na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu;
- dołączył do produktu jasne instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa.

Jeśli produkt nie spełnia tych wymagań, to informuje producenta i nie wprowadza tego produktu do obrotu, dopóki nie będzie on zgodny z wymaganiami. Gdy produkt jest produktem niebezpiecznym, importer natychmiast informuje o tym producenta oraz zapewnia poinformowanie o tym organów nadzoru rynku za pośrednictwem portalu Safety Business Gateway.

Obowiązki importera związane z oznakowaniem

Importerzy podają swoje:

- imię i nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy;
- adres pocztowy i elektroniczny oraz adres pocztowy lub elektroniczny pojedynczego punktu kontaktowego, pod którym można się z nimi skontaktować, jeżeli różni się od adresu importera.

Informacje te umieszcza się na produkcie, a w przypadku gdy nie jest to możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu. Importerzy zapewniają, aby dodatkowe etykiety nie utrudniały odczytania informacji wymaganych na mocy prawa Unii umieszczonych na etykiecie przez producenta.

Pozostałe obowiązki importera

- Importerzy zapewniają, aby do importowanego przez nich produktu były dołączone jasne instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów.
- Importerzy zapewniają, aby w czasie, gdy ponoszą odpowiedzialność za produkt, warunki jego przechowywania i transportu nie zagrażały zgodności produktu z ogólnym wymaganiem dotyczącym bezpieczeństwa.
- Importerzy weryfikują, czy kanały komunikacji producenta są publicznie dostępne dla konsumentów, umożliwiając im składanie skarg i zgłaszanie wszelkich wypadków lub problemów związanych z bezpieczeństwem, których doświadczyli w odniesieniu do produktu. Jeżeli takie kanały nie są dostępne, muszą je zapewnić importerzy, uwzględniając potrzeby w zakresie dostępności osób z niepełnosprawnościami.

[Powrót do agendy](#)

Rozdział 4 – Obowiązki dystrybutorów

Obowiązki dystrybutora

- Przed udostępnieniem produktu na rynku dystrybutor weryfikuje, czy producent oraz (jeśli w danej sytuacji występuje) importer spełnili wymagania określone w rozporządzeniu.
- Dystrybutor zapewnia wprowadzenie wewnętrznych procesów dotyczących bezpieczeństwa produktów, umożliwiających spełnienie odpowiednich wymagań rozporządzenia.
- Dystrybutor dba o warunki przechowywania i transportu produktu, w czasie gdy ponosi za niego odpowiedzialność.

Obowiązki związane z oznakowaniem produktów

- Sprawdzenie, czy producent/importer właściwie oznaczył produkt, czyli czy są:
  - wymagane dane producenta i serii/partii produktu (nazwa spółki, zarejestrowana nazwa handlowa lub zarejestrowany znak towarowy, adres pocztowy, adres elektroniczny: e-mail, numer serii/ partii, itp. produktów).
- Sprawdzenie, czy do produktu są dołączone jasne instrukcje i informacje na temat w językach państw, w których produkty są sprzedawane do konsumentów.

Jeśli produkt nie spełnia tych wymagań, to informuje producenta/importera i nie wprowadza tego produktu do obrotu, dopóki nie będzie on zgodny z wymaganiami.

[Powrót do agendy](#)

Rozdział 5 – Sprzedaż w internecie

Kiedy trzeba stosować GPSR?

- Produkty oferowane do sprzedaży online lub w inny sposób na odległość uważa się za udostępnione na rynku, jeżeli **oferta jest skierowana do konsumentów w Unii**. Czyli, gdy odpowiedni podmiot gospodarczy w jakikolwiek sposób kieruje swoją działalność do jednego lub większej liczby państw członkowskich.
- W przypadku produktu oferowanego do sprzedaży przez internet lub w inny sposób na odległość, produkt należy uznać za udostępniony na rynku, jeżeli oferta sprzedaży skierowana jest do konsumentów w Unii. Aby ustalić, czy oferta jest skierowana do konsumentów w Unii, należy przeprowadzić analizę poszczególnych przypadków. Ofertę sprzedaży należy uznać za skierowaną do konsumentów w Unii, jeżeli dany podmiot gospodarczy w jakikolwiek sposób kieruje swoją działalność do państwa członkowskiego. W przypadku analizy poszczególnych przypadków należy wziąć pod uwagę istotne czynniki, takie jak **obszary geograficzne, do których możliwa jest wysyłka, dostępne języki, w których składana jest oferta lub zamówienie, sposoby płatności, stosowanie waluty państwa członkowskiego lub nazwa domeny zarejestrowana w jednym z państw członkowskich**. W przypadku sprzedaży przez internet nie wystarczy sam fakt, że interfejs podmiotu gospodarczego lub dostawcy internetowej platformy handlowej jest dostępny w państwie członkowskim, w którym konsument ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.

Udostępnianie produktów na odległość – obowiązki

W przypadku gdy podmioty gospodarcze udostępniają produkty na rynku w internecie lub w inny sposób na odległość, oferta tych produktów musi zawierać w sposób jasny i widoczny co najmniej następujące informacje:

- imię i nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy producenta oraz adres pocztowy i elektroniczny, pod którym można się z nim skontaktować;
- w przypadku gdy producent nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Unii – imię i nazwisko lub nazwę, adres pocztowy i elektroniczny osoby odpowiedzialnej;
- informacje umożliwiające identyfikację produktu, w tym jego obraz, rodzaj, a także inne identyfikatory produktu;
- wszelkie ostrzeżenia lub informacje na temat bezpieczeństwa, które powinny być umieszczone na lub opakowaniu, lub zawarte w dołączonym dokumencie towarzyszącym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub mającym zastosowanie unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym, w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym produkt jest udostępniany na rynku.

[Powrót do agendy](#)

Rozdział 6 – Produkty regulowane prawodawstwem harmonizacyjnym

GPSR, a przepisy szczególne

GPSR ma zastosowanie do produktów, które wprowadza się do obrotu lub udostępnia się na rynku, w zakresie, w jakim prawo Unii nie zawiera mających taki sam cel przepisów szczególnych, które regulują bezpieczeństwo danych produktów. W przypadku gdy produkty podlegają szczególnym wymaganiom związanym z bezpieczeństwem nałożonym przez prawo Unii, rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do aspektów i ryzyk lub kategorii ryzyk nieobjętych tymi wymaganiami.

W odniesieniu do produktów podlegających szczególnym wymaganiom nałożonym przez unijne prawodawstwo harmonizacyjne (zdefiniowane w art. 3 pkt 27 GPRS): tj. przepisy Unii wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1020* oraz wszelkie inne przepisy Unii harmonizujące warunki oferowania produktów, do których to rozporządzenie ma zastosowanie GPRS obowiązuje w ograniczonym zakresie.

*Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Tekst mający znaczenie dla EOG.)

Rozporządzenie 2019/1020/UE

Rozporządzenie (UE) 2019/1020 reguluje kwestie nadzoru rynku oraz zapewnienia zgodności produktów w Unii Europejskiej. Jego głównym celem jest zagwarantowanie, że towary wprowadzane na rynek UE spełniają wymagania określone w przepisach harmonizacyjnych, co przyczynia się do zwiększenia bezpieczeństwa konsumentów oraz uczciwej konkurencji.

Zakres stosowania rozporządzenia obejmuje produkty wymienione w Załączniku I, o ile unijne przepisy harmonizacyjne nie zawierają bardziej szczegółowych regulacji dotyczących nadzoru rynku i egzekwowania przepisów w odniesieniu do konkretnych aspektów

W **Załączniku I** do rozporządzenia znajduje się lista **70 aktów prawnych**, które określają zasady regulujące **wiele różnych grup produktów**, takich jak wyroby włókiennicze, elektronika, zabawki, maszyny, wyroby medyczne, środki ochrony indywidualnej czy produkty chemiczne. Każdy z tych aktów ustanawia szczegółowe wymagania dotyczące bezpieczeństwa, zgodności i nadzoru rynku, zapewniając jednolite standardy w całej Unii Europejskiej.

Przykład nr 1 – Rozporządzenie 1007/2011/UE

Rozporządzenie 1007/2011/UE z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE.

Rozporządzenie tekstylne ma zastosowanie do wyrobów włókienniczych (wyrób w stanie surowym, półobrobionym, obrobionym, półwytworzonym, wytworzonym, półwykończonym lub wykończonym, który składa się wyłącznie z włókien tekstylnych, niezależnie od zastosowanego procesu ich mieszania lub łączenia) udostępnianych na rynku Unii oraz do m.in. wyrobów składających się w co najmniej 80 % masy z włókien tekstylnych.

Przykład nr 1 – Rozporządzenie 1007/2011/UE

Producent w zakresie określania opisu składu surowcowego na etykietach i oznakowaniach wyrobów włókienniczych może stosować wyłącznie nazwy włókien tekstylnych wymienione w załączniku I do Rozporządzenia tekstylnego. Wyrób włókienniczy opatruje się etykietą lub oznakowuje nazwą i zawartością procentową w masie całkowitej wszystkich włókien składowych z porządku malejącym.

Etykiety i oznakowanie wyrobów włókienniczych muszą być trwałe, czytelne, widoczne i łatwo dostępne, a w przypadku etykiet – starannie przymocowane. Wprowadzając do obrotu wyrób włókienniczy producent zapewnia zaopatrzenie go w etykietę lub oznakowanie oraz rzetelność zawartych na nich informacji. Jeżeli producent nie ma siedziby w Unii, importer zapewnia zaopatrzenie wyrobu w etykietę lub oznakowanie oraz rzetelność zawartych na nich informacji.

Znaki towarowe lub nazwę przedsiębiorstwa można podawać bezpośrednio przed lub po opisach składu surowcowego. Inne informacje podaje się zawsze oddzielnie.

Etykiety lub oznakowanie sporządza się w języku urzędowym lub językach urzędowych państwa członkowskiego, na którego terytorium wyroby włókiennicze są udostępniane konsumentom, chyba że zainteresowane państwo członkowskie postanowi inaczej.

Art. 9 GPSR (ROZPORZĄDZENIE 2023/988/UE):

- przeprowadzenie analizy ryzyka – ocena potencjalnych zagrożeń i opracowanie rozwiązań eliminujących ryzyko;
- sporządzenie dokumentacji technicznej, zawierającej m.in.: opis produktu i jego właściwości istotnych dla oceny bezpieczeństwa, analizę ryzyka i raporty z badań bezpieczeństwa, wykaz zastosowanych norm europejskich lub innych rozwiązań zgodności;
- aktualizacja i przechowywanie dokumentacji przez 10 lat od wprowadzenia produktu do obrotu;
- zapewnienie zgodności produkcji seryjnej z wymaganiami bezpieczeństwa;
- oznakowanie produktów numerem partii, serii lub innym elementem identyfikacyjnym;
- podanie danych producenta, w tym: nazwy, adresu pocztowego i elektronicznego, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego;
- dołączenie instrukcji i informacji o bezpieczeństwie w języku państwa członkowskiego, w którym produkt jest sprzedawany;
- podejmowanie działań naprawczych, jeśli produkt okaże się niebezpieczny, w tym: wycofanie z rynku lub odzyskanie produktów, informowanie konsumentów i organów nadzoru (portal Safety Business Gateway);
- informowanie partnerów handlowych o zagrożeniach związanych z produktem;
- udostępnienie kanałów komunikacji dla konsumentów (telefon, e-mail, formularz na stronie internetowej);
- prowadzenie rejestru skarg i incydentów dotyczących bezpieczeństwa produktów.

Art. 14 i 15 ROZPORZĄDZENIA 1007/2011/UE:

- opatrzenie wyrobów włókienniczych etykietą lub oznakowanie w inny sposób - informowanie o składzie surowcowym wyrobów,
- wykorzystywanie jedynie nazw włókien tekstylnych z załącznika I do Rozporządzenia,
- sporządzanie etykiet lub oznakowań produktów w języku urzędowym lub językach urzędowych państwa członkowskiego, na którego terytorium wyroby włókiennicze są udostępniane konsumentom, chyba że zainteresowane państwo członkowskie postanowi inaczej.

Art. 21 Ustawy Prawo Przedsiębiorców z dnia 6 marca 2018 r. (Dz.U. 2024 r., poz. 236)

- Przedsiębiorca wprowadzający towar do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej zamieszcza na tym towarze, jego opakowaniu, etykiecie lub w instrukcji lub do dostarczenia w inny, zwyczajowo przyjęty sposób pisemne informacje w języku polskim, w tym - określająca **firmę producenta i jego adres**.

Przykład nr 2 – Rozporządzenie 1272/2008

Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.

Rozporządzenie CLP ma zastosowanie do substancji i mieszanin chemicznych wprowadzanych do obrotu na terytorium Unii Europejskiej. CLP wdraża w UE globalnie zharmonizowany system klasyfikacji i oznakowania chemikaliów.

Podmiot odpowiedzialny za substancję lub mieszaninę stwarzającą zagrożenie ma obowiązek dokonać jej klasyfikacji zgodnie z kryteriami określonymi w załącznikach do rozporządzenia CLP. Klasyfikacja musi być oparta na dostępnych danych naukowych oraz, w razie konieczności, na wynikach badań.

Etykiety substancji i mieszanin muszą zawierać obowiązkowe elementy, w szczególności: piktogramy zagrożeń, hasła ostrzegawcze, zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia (H) oraz środki ostrożności (P), a także identyfikator produktu oraz dane dostawcy. Oznakowanie musi być trwałe, czytelne, widoczne i jednoznaczne, a jego treść dostosowana do języka urzędowego państwa członkowskiego, na którego terytorium produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu, o ile dane państwo członkowskie nie postanowi inaczej.

Przykład nr 2 – Rozporządzenie 1272/2008

Opakowania substancji i mieszanin stwarzających zagrożenie muszą być odpowiednio zaprojektowane i zabezpieczone – w tym, w razie potrzeby, wyposażone w zamknięcia uniemożliwiające otwarcie przez dzieci oraz w wyczuwalne oznaczenia ostrzegawcze dla osób niewidomych i niedowidzących. Wprowadzając produkt do obrotu, producent lub importer zapewnia zgodność z wymaganiami dotyczącymi klasyfikacji, oznakowania i pakowania, jak również rzetelność i aktualność informacji zawartych na etykiecie.

Zgłoszenie substancji do wykazu klasyfikacji i oznakowania (C&L) w ECHA oraz zgłoszenie mieszanin stwarzających zagrożenie do krajowych ośrodków zatruć są obowiązkami wynikającymi z CLP. W określonych przypadkach możliwe jest stosowanie alternatywnych nazw rodzajowych dla zachowania poufności handlowej, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w rozporządzeniu.

Przykład nr 2 – Rozporządzenie 1272/2008

ROZPORZĄDZENIE 1272/2008 - ROZPORZĄDZENIE CLP

- Obowiązek przeprowadzenia klasyfikacji substancji i mieszanin zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu CLP. Klasyfikacja musi być oparta na dostępnych informacjach dotyczących zagrożeń fizykochemicznych, zagrożeń dla ludzi oraz zagrożeń dla środowiska. Potrzebne może być nawet przeprowadzenie odpowiednich badań naukowych. (Podstawa prawna art. 4, art. 5 i załączniki I-VI Rozporządzenia CLP)
- Etykiety substancji i mieszanin muszą być czytelne i zawierać wymagane informacje, w tym: piktogramy zagrożenia, zwroty wskazujące na rodzaj zagrożenia, zwroty określające środki ostrożności, nazwę substancji niebezpiecznej, dane identyfikujące dostawcę, nominalną ilość substancji/mieszaniny w języku urzędowym państwa, w którym substancja/mieszanina jest wprowadzana do obrotu, chyba że dane państwo postanowi inaczej (art. 17 Rozporządzenia CLP), a także identyfikator substancji/mieszaniny (art. 18 Rozporządzenia CLP)
- Opakowania substancji i mieszanin stwarzających zagrożenie powinny być bezpieczne, trwałe oraz dostosowane do rodzaju substancji. W przypadku niektórych produktów (np. toksycznych, żrących) opakowania muszą być wyposażone w zabezpieczenia przed otwarciem przez dzieci oraz ostrzegawcze wyczuwalne oznaczenia dla osób niewidomych i niedowidzących. (Podstawa prawna: art. 35 - 37 Rozporządzenia CLP)

Etykieta:

- Etykieta trwale przytwierdzona do co najmniej jednej powierzchni opakowania.
- Układ etykiety umożliwiający jej odczyt w pozycji standardowej pakunku (poziomo).
- Kolor i układ zapewniające dobrą widoczność piktogramów zagrożenia.
- Elementy etykiety naniesione w sposób trwały, wyraźny i nieusuwalny.
- Kontrast tekstu etykiety z tłem – zapewniający czytelność.
- Odpowiednia wielkość czcionki i odstępy – umożliwiające łatwy odczyt.
- Piktogramy zagrożeń – zgodność z kształtem, kolorem i rozmiarem określonym w sekcji 1.2.1 załącznika I.
- Wyraźne oznaczenia na opakowaniu spełniające warunki etykiety – brak obowiązku stosowania oddzielnej etykiety.
- W przypadku bezetykietowego oznakowania – obowiązek spełnienia wszystkich wymagań dotyczących etykiet.
- Oznakowanie opakowań zewnętrznych, wewnętrznych i jednostkowych: Piktogramy CLP pokrywające się z piktogramami transportowymi – brak obowiązku ich powielania na opakowaniu zewnętrznym.

Wymagania dotyczące opakowań zawierających substancje i mieszaniny stwarzające zagrożenie:

- Opakowanie zabezpieczające przed wydostaniem się zawartości.
- Materiały odporne na działanie chemiczne zawartości.
- Mocne i trwałe zamknięcia, odporne na odkształcenia i naprężenia.
- Możliwość wielokrotnego bezpiecznego zamykania.
- Zakaz projektowania opakowań w sposób przyciągający uwagę dzieci.
- Zakaz nadawania opakowaniom wyglądu podobnego do żywności, pasz, leków lub kosmetyków.
- Opakowania zawierające substancje niebezpieczne dla dzieci – obowiązek zamknięcia zabezpieczającego (zgodnie z załącznikiem II, sekcja 3.1).

Przykład nr 3 – Rozporządzenie 1223/2009

Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie produktów kosmetycznych jest podstawowym aktem prawnym regulującym produkcję, oznakowanie, bezpieczeństwo i wprowadzanie do obrotu kosmetyków na terenie Unii Europejskiej. Ma ono zastosowanie do wszystkich produktów kosmetycznych udostępnianych na rynku UE, niezależnie od ich postaci fizycznej, składu, przeznaczenia czy miejsca produkcji.

Przepisy rozporządzenia dotyczą wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu dostaw – w szczególności osób odpowiedzialnych, producentów, importerów oraz dystrybutorów. Zgodnie z przepisami rozporządzenia, każdy produkt kosmetyczny musi być:

- bezpieczny dla zdrowia człowieka w normalnych lub dających się przewidzieć warunkach stosowania,
- poprawnie oznakowany,
- odpowiednio udokumentowany w formie raportu bezpieczeństwa, oraz
- zgłoszony do unijnej bazy CPNP (Cosmetic Products Notification Portal) przed wprowadzeniem do obrotu.

Na etykiecie każdego kosmetyku muszą znajdować się obowiązkowe informacje, takie jak:

imię i nazwisko lub firma osoby odpowiedzialnej, dane kontaktowe, kraj pochodzenia (w przypadku importu), nominalna zawartość, data minimalnej trwałości lub PAO (okres przydatności po otwarciu), środki ostrożności, numer partii, funkcja produktu oraz wykaz składników (INCI).

Oznakowanie musi być trwałe, czytelne, widoczne i jednoznaczne, a jego treść – zgodna z przepisami językowymi obowiązującymi w kraju, w którym produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu.

ZASADY OZNAKOWANIA PRODUKTU KOSMETYCZNEGO ORAZ WYMOGI WZGLĘDEM BEZPIECZEŃSTWA:

1. Na etykiecie musi znajdować się imię i nazwisko lub nazwa firmy oraz adres osoby odpowiedzialnej za produkt.
2. Nominalna wartość musi być podana w jednostkach masy (g) lub objętości (ml).
3. Na etykiecie należy podać datę minimalnej trwałości („najlepiej zużyć przed końcem”) poprzedzoną odpowiednim symbolem lub zwrotem. W przypadku produktów o trwałości powyżej 30 miesięcy – zamiast daty należy podać okres przydatności po otwarciu (PAO), oznaczany symbolem otwartego słoiczka, np. „12M”.
4. Na etykiecie należy wskazać środki ostrożności dotyczące stosowania, szczególnie jeśli wymagają tego przepisy (np. substancje z załączników III – VI). W przypadku braku miejsca informacje te mogą być podane w ulotce, metce, karcie lub taśmie dołączonej do produktu. W takim przypadku na opakowaniu umieszcza się symbol książeczki.
5. Etykieta musi zawierać numer partii lub inny kod identyfikujący produkt. Gdy jest to niemożliwe (np. z powodu małych rozmiarów), kod może znajdować się wyłącznie na opakowaniu zewnętrznym.
6. Funkcja kosmetyku musi być jasno określona, chyba że wynika wprost z wyglądu, formy lub sposobu prezentacji produktu.
7. Składniki wymienia się według ich masy w chwili dodania do produktu – od największej do najmniejszej ilości. Składniki w stężeniu poniżej 1% można wymieniać w dowolnej kolejności po tych o wyższym stężeniu. Należy stosować wspólne nazwy składników z wykazu (słownika) określonego w art. 33 rozporządzenia. W przypadku braku takiej nazwy – należy używać ogólnie przyjętego nazewnictwa.
8. Przygotowanie dokumentacji produktu – przeprowadzenie oceny bezpieczeństwa produktu oraz sporządzenie z niego raportu bezpieczeństwa.
9. Przygotowanie i przechowywanie dokumentacji produktu przez 10 lat.
10. Zgłoszenie produktu do bazy CPNP (Cosmetics Products Notification Portal).

Ograniczone zastosowanie GPSR przy przepisach harmonizacyjnych

Do produktów objętych przepisami ww. aktów prawnych stosuje się tylko poniższe obowiązki:

- dbanie o bezpieczeństwo produktów, poprzez stosowanie norm wynikających z unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego oraz jeśli te normy nie są wystarczające do analizy ryzyk produktu to na podstawie przepisów rozdziału II GPSR,
- umieszczanie właściwych informacji w ogłoszeniach sprzedażowych w sklepach internetowych,
- realizowanie obowiązków w razie wypadku związanego z bezpieczeństwem produktu, w tym zgłaszanie wypadków w portalu Safety Business Gateway,
- przygotowanie się do wydawania ostrzeżeń o bezpieczeństwie, zawiadamiania o odzyskaniu produktu, stosowania środków ochrony prawnej w przypadku odzyskania produktu ze względów bezpieczeństwa.

Do produktów objętych przepisami ww. aktów prawnych nie będą miały zastosowania sankcje określone w przepisach krajowych do GPSR.

Oznaczanie danych producenta | Instrukcje

- 1) **Obowiązki w zakresie oznakowania / etykietowania produktu** wynikają z art. 21 Prawa przedsiębiorców, zgodnie z którym przedsiębiorca zamieszcza na towarze, jego opakowaniu, etykiecie lub w instrukcji lub do dostarczenia w inny, zwyczajowo przyjęty sposób, pisemne informacje w języku polskim:
  - określające firmę producenta i jego adres, a także państwo siedziby wytwórcy, jeżeli ma on siedzibę poza EOG;
  - umożliwiające identyfikację towaru, chyba że przeznaczenie towaru jest oczywiste.

- 2) **Obowiązki w zakresie instrukcji obsługi i informacji na temat bezpieczeństwa / ostrzeżeń** wynikają z art. 545 i art. 546¹ Kodeksu cywilnego, zgodnie z którymi przedsiębiorca jako sprzedający ma obowiązek:
  - jeżeli jest to potrzebne do należytego korzystania z rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem – wydać instrukcję i udzielić wyjaśnień dotyczących sposobu korzystania z rzeczy;
  - jeżeli rzecz jest sprzedawana w opakowaniu jednostkowym lub w zestawie, informacje powinny znajdować się na rzeczy sprzedanej lub być z nią trwale połączone. W pozostałych przypadkach sprzedawca jest obowiązany umieścić w miejscu sprzedaży informację, która może być ograniczona do rodzaju rzeczy, jej głównej cechy użytkowej oraz wskazania producenta lub importera rzeczy.
  - wydać kupującemu wraz z rzeczą sprzedaną wszystkie elementy jej wyposażenia oraz sporządzone w języku polskim instrukcje obsługi, konserwacji i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy.

Art. 546. Kodeksu cywilnego

- § 2. Sprzedawca obowiązany jest wydać posiadane przez siebie dokumenty, które dotyczą rzeczy. Jeżeli treść takiego dokumentu dotyczy także innych rzeczy, sprzedawca obowiązany jest wydać uwierzytelniony wyciąg z dokumentu. Ponadto, jeżeli jest to potrzebne do należytego korzystania z rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem, **sprzedawca obowiązany jest załączyć instrukcję i udzielić wyjaśnień dotyczących sposobu korzystania z rzeczy.**

Art. 546 (1). Kodeksu cywilnego

- § 1. Jeżeli kupującym jest konsument, sprzedawca jest obowiązany udzielić mu **przed zawarciem umowy jasnych, zrozumiałych i niewprowadzających w błąd informacji w języku polskim, wystarczających do prawidłowego i pełnego korzystania z rzeczy sprzedanej.** W szczególności należy podać: rodzaj rzeczy, określenie jej producenta lub importera, znak bezpieczeństwa i znak zgodności wymagane przez odrębne przepisy, informacje o dopuszczeniu do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, stosownie do rodzaju rzeczy, określenie jego energochłonności, a także inne dane wskazane w odrębnych przepisach.
- § 2. Jeżeli rzecz jest sprzedawana w opakowaniu jednostkowym lub w zestawie, informacje, o których mowa w § 1, powinny znajdować się na rzeczy sprzedanej lub być z nią trwale połączone. W pozostałych przypadkach sprzedawca jest obowiązany umieścić w miejscu sprzedaży informację, która może być ograniczona do rodzaju rzeczy, jej głównej cechy użytkowej oraz wskazania producenta lub importera rzeczy.
- § 5. Sprzedawca jest obowiązany wydać kupującemu wraz z rzeczą sprzedaną wszystkie elementy jej wyposażenia oraz sporządzone w języku polskim **instrukcje obsługi, konserwacji** i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy.

Art. 6 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniająca rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE i uchylająca dyrektywę 1999/44/WE

Towary są zgodne z umową sprzedaży, jeżeli, w stosownych przypadkach, w szczególności:

- a) ich opis, rodzaj, ilość i jakość oraz funkcjonalność, kompatybilność, interoperacyjność i inne ich cechy spełniają warunki przewidziane w umowie;
- b) nadają się do szczególnego celu, do którego są potrzebne konsumentowi i o którym konsument powiadomił sprzedawcę najpóźniej w momencie zawarcia umowy, i który sprzedawca zaakceptował;
- c) dostarczane wraz z wszelkimi akcesoriami i **instrukcjami, w tym instrukcją instalacji, zgodnie z umową sprzedaży**; oraz
- d) są dostarczane wraz z aktualizacjami zgodnie z umową sprzedaży.

Art. 43b. ust.2. pkt. 3 Ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta

Ponadto towar, aby został uznany za zgodny z umową, musi być dostarczany z opakowaniem, akcesoriami i **instrukcjami, których dostarczenia konsument może rozsądnie oczekiwać.**

[Powrót do agendy](#)

Rozdział 7 – Postępowanie z produktem niebezpiecznym

Postępowanie z produktem niebezpiecznym – producent

- Producent może stwierdzić sam, że produkt jest niebezpieczny lub przypuszczać to na podstawie posiadanych informacji (uzyskanych od konsumentów i innych podmiotów w łańcuchu dostaw);
- gdy producent stwierdzi lub ma powody, by przypuszczać, że produkt jest niebezpieczny natychmiast:
  - a) podejmuje środki naprawcze niezbędne do skutecznego doprowadzenia do zgodności produktu z wymaganiami, w tym – w zależności od przypadku – do jego:
    - i) wycofania z obrotu – *„każdy środek, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu na rynku produktu w danym łańcuchu dostaw”*
    - ii) lub odzyskania – *„każdy środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu produktu, który już został udostępniony konsumentowi”*;
  - b) informuje o tym konsumentów
  - c) informuje o tym za pośrednictwem portalu Safety Business Gateway organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony na rynku;
- producent podaje szczegółowe informacje, w szczególności na temat ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów oraz podjętych już środków naprawczych, a także – jeśli są dostępne – informacje na temat ilości produktów znajdujących się nadal w obrocie, w podziale na państwa członkowskie.

Ostrzeżenia dotyczące bezpieczeństwa

Ostrzeżenie dotyczące bezpieczeństwa przekazywane jest w przypadku odzyskania produktu ze względów bezpieczeństwa lub w przypadku konieczności zwrócenia uwagi konsumentów na określone informacje w celu zapewnienia bezpiecznego korzystania z produktu.

- Podmioty gospodarcze (w tym producenci) zapewniają, aby można było **zidentyfikować wszystkich konsumentów, których dotyczy ostrzeżenie dotyczące bezpieczeństwa**, oraz poinformować ich bezpośrednio i bez zbędnej zwłoki o ostrzeżeniu.
- W przypadku **gdy nie można skontaktować się ze wszystkimi** konsumentami, których to dotyczy, podmioty gospodarcze (w tym producenci) rozpowszechniają jasne i widoczne zawiadomienie o odzyskaniu produktu lub ostrzeżenie dotyczące bezpieczeństwa innymi odpowiednimi kanałami, zapewniając jak najszerszy zasięg.
- Informacje muszą być dostępne dla osób z niepełnosprawnościami.

Zawiadomienie o odzyskaniu produktu

- Forma pisemna.
- Treść łatwo zrozumiała przez konsumentów i dostępna w językach państw członkowskich, w których udostępniono produkt na rynku.
- Wymagane elementy zawiera wzór, który przygotowała Komisja Europejska w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2024/1435 z dnia 24 maja 2024 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 w odniesieniu do określenia wzoru zawiadomienia o odzyskaniu produktu:

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202401435&qid=1718996148394

Środki ochrony prawnej w przypadku odzyskania produktu

- W przypadku odzyskania produktu podmiot gospodarczy odpowiedzialny za odzyskanie produktu oferuje konsumentowi skuteczny, nieodpłatny i terminowy środek ochrony prawnej.
- Dany podmiot gospodarczy zapewnia konsumentowi wybór spośród co najmniej dwóch następujących środków ochrony prawnej, bez uszczerbku dla innych środków ochrony prawnej:
  - naprawa odzyskanego produktu;
  - zastąpienie odzyskanego produktu bezpiecznym produktem tego samego typu oraz o co najmniej takiej samej wartości i jakości; lub
  - odpowiedni zwrot wartości odzyskanego produktu, pod warunkiem że kwota zwrotu będzie co najmniej równa cenie zapłaconej przez konsumenta.
- Podmiot gospodarczy może zaoferować konsumentowi tylko jeden środek ochrony prawnej, w przypadku gdy inne nakładałyby na niego koszty, które byłyby nieproporcjonalne.
- Środek ochrony prawnej nie może pociągać za sobą znaczących niedogodności dla konsumenta. Konsument nie ponosi kosztów wysyłki lub innych kosztów zwrotu produktu. W przypadku produktów, które ze względu na swój charakter nie są przenośne, podmiot gospodarczy organizuje odbiór produktu.

Obowiązki podmiotów gospodarczych związane z bezpieczeństwem produktu

- Producent zapewnia, aby wypadek spowodowany przez produkt wprowadzony do obrotu lub udostępniony na rynku zgłoszono właściwym organom państwa członkowskiego, w którym miał miejsce wypadek, za pośrednictwem Safety Business Gateway, bez zbędnej zwłoki od momentu, gdy producent dowiedział się o wypadku.
- Producent powiadamia właściwe organy o zdarzeniach związanych z używaniem produktu, które spowodowały śmierć człowieka lub poważne negatywne skutki dla jego zdrowia i bezpieczeństwa, stałe lub tymczasowe, w tym obrażenia, inne szkody dla organizmu, choroby i przewlekłe skutki zdrowotne.
- Zgłoszenie musi zawierać rodzaj i numer identyfikacyjny produktu, a także okoliczności wypadku, jeżeli są znane. Producent przekazuje właściwym organom na żądanie inne odpowiednie informacje.
- Importerzy i dystrybutorzy mający wiedzę o wypadku spowodowanym przez produkt, który wprowadzili do obrotu lub udostępnili na rynku, bez zbędnej zwłoki informują o tym producenta. Producent dokonuje zgłoszenia lub poleca importerowi lub jednemu z dystrybutorów dokonanie zgłoszenia.

Safety Gate i Safety Business Gateway

- Safety Gate – portal prowadzony przez KE zapewniający ogółowi społeczeństwa nieodpłatny i otwarty dostęp do wybranych informacji zgłoszonych zgodnie z GPSR
- Safety Business Gateway – portal internetowy umożliwiający podmiotom gospodarczym i dostawcom internetowych platform handlowych łatwe przekazywanie organom nadzoru rynku i konsumentom informacji, dotyczących bezpieczeństwa produktu.

[Powrót do agendy](#)

Rozdział 8 – Projekt polskiej ustawy

Polska ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów

- Proces legislacyjny: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12387803/katalog/13073033#13073033>
- Projekt ustawy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów został przekazany w trybie obiegowym w lutym 2025 r. przez Komitet do Spraw Europejskich do Stałego Komitetu Rady Ministrów, który zatwierdził projekt ustawy. Projekt ustawy został przekazany do rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą.
- Ustawa będzie regulowała m.in.
  - organ nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK);
  - organy kontrolujące: wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej;
  - współpracę organów celnych z ww. organami;
  - postępowanie kontrolne,
  - zakup kontrolny w przypadku produktów sprzedawanych na odległość,
- administracyjne kary pieniężne.

Kontrola według projektu polskiej ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów

- Kontrola „mięka” – bez wszczynania kontroli, Prezes UOKiK i organy kontrolujące mogą wystąpić do podmiotu gospodarczego w sprawach z zakresu bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 i przepisami wykonawczym. Podmiot „kontrolowany” może w wyznaczonym terminie przekazać swoje stanowisko w sprawie.
- Postępowanie kontrolne prowadzone będzie w zakresie spełniania ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa u podmiotów gospodarczych przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.
- Zakres kontroli:
  - żądanie przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny i zgodny z przepisami rozporządzenia GPSR,
  - żądanie przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, ilości produktów na rynku oraz innych modeli produktu o takich samych właściwościach technicznych jak produkt będący przedmiotem kontroli,
  - sprawdzenie bezpieczeństwa produktów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, aż do ostatniego etapu ich używania.

Przykładowe sankcje (według projektu ustawy)

- Do 1 mln zł za wprowadzenie produktu do obrotu, który nie jest bezpieczny.
- Do 100 tys. zł za naruszenie obowiązków producenta dot. dokumentacji wewnętrznej, obrandowania, oznakowania numerem serii.
- Do 200 tys zł. za brak informacji o bezpieczeństwie lub naruszenie procedury zgłaszania produktu za niebezpieczny.

W formie administracyjnej kary pieniężnej.

Odpowiedzialne organy to najprawdopodobniej będzie Inspekcja Handlowa i Prezes UOKiK.

[Powrót do agendy](#)

Rozdział 8 – Najczęstsze pytania

Pytanie 1

„Jak prawidłowo powinniśmy mieć oznaczone produkty / grupy produktów, aby spełniały wymogi rozporządzenia?”

Poniższe dane producenta (a także importera i osoby odpowiedzialnej – jeśli dotyczy) muszą znaleźć się na produkcie, a jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu:

- nazwa spółki, zarejestrowana nazwa handlowa lub zarejestrowany znak towarowy,
- adres pocztowy,
- adres elektroniczny (e-mail);
- numer serii/partii produktów;
- instrukcje/ informacje dotyczące bezpieczeństwa.

Pytanie 2

„Trwałość produktu vs etykieta – jak długo powinna być trwała etykieta?”

Etykieta powinna być trwała tak długo jak przewidujemy że będzie służył produkt.

Pytanie 3

„Jak oznaczać właściwe produkty w sklepie internetowym?”

W przypadku gdy podmioty gospodarcze udostępniają produkty na rynku w internecie lub w inny sposób na odległość, oferta tych produktów musi zawierać w sposób jasny i widoczny co najmniej następujące informacje:

- a) imię i nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy producenta oraz adres pocztowy i elektroniczny, pod którym można się z nim skontaktować;
- b) informacje umożliwiające identyfikację produktu, w tym jego obraz, rodzaj, a także inne identyfikatory produktu; oraz
- c) wszelkie ostrzeżenia lub informacje na temat bezpieczeństwa, które powinny być umieszczone na lub opakowaniu, lub zawarte w dołączonym dokumencie towarzyszącym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub mającym zastosowanie unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym, w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym produkt jest udostępniany na rynku.

„Jeżeli musimy dodawać dodatkowe informacje czy muszą być one umieszczane, znakowane oraz w jakich językach muszą się znajdować (uwzględniając różne rynki sprzedażowe)?”

Dane producenta mogą być w języku polskim.

Natomiast producenci zapewniają dołączenie do swojego produktu jasnych instrukcji i informacji na temat bezpieczeństwa **w języku łatwo zrozumiałym przez konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym dany produkt jest udostępniany.**

W przypadku produktu oferowanego do sprzedaży przez internet lub w inny sposób na odległość, produkt należy uznać za udostępniony na rynku, jeżeli oferta sprzedaży skierowana jest do konsumentów w Unii. Ofertę sprzedaży należy uznać za skierowaną do konsumentów w Unii, jeżeli dany podmiot gospodarczy w jakikolwiek sposób kieruje swoją działalność do państwa członkowskiego. W przypadku analizy poszczególnych przypadków należy wziąć pod uwagę istotne czynniki, takie jak obszary geograficzne, do których możliwa jest wysyłka, dostępne języki, w których składana jest oferta lub zamówienie, sposoby płatności, stosowanie waluty państwa członkowskiego lub nazwa domeny zarejestrowana w jednym z państw członkowskich. W przypadku sprzedaży przez internet nie wystarczy sam fakt, że interfejs podmiotu gospodarczego lub dostawcy internetowej platformy handlowej jest dostępny w państwie członkowskim, w którym konsument ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.

Pytanie 5

„Zakres produktów jakie obejmuje rozporządzenie.”

„Produkt” - każdy przedmiot, połączony lub niepołączony z innymi przedmiotami, dostarczany lub udostępniany za wynagrodzeniem lub bez, w tym w ramach świadczenia usługi, który jest przeznaczony dla konsumentów lub którego konsumenci mogliby używać w dających się racjonalnie przewidzieć warunkach, nawet jeżeli nie jest dla nich przeznaczony.

Będą to praktycznie wszystkie produkty. Wyłączone są jedynie grupy produktów, które są już uregulowane bardziej restrykcyjnie w innych przepisach, jak leki, żywność, żywe rośliny i zwierzęta.

Swoim zakresem obejmuje wszystkie kanały sprzedaży, w tym reguluje kwestie bezpieczeństwa produktów sprzedawanych online.

Rozporządzenie GPSR ma zastosowanie zarówno do produktów nowych, jak i używanych, naprawionych lub odnowionych.

Pytanie 6

„Co z produktami na „magazynie” które mogłyby nie zawierać niezbędnych informacji?”

Nowe zasady obowiązują produkty wprowadzone do obrotu od 13.12.2024 r. Zgodnie z definicją chodzi o produkty „udostępnienie produktu na rynku Unii po raz pierwszy”. A udostępnienie produktu na rynku UE oznacza „dostarczenie produktu do celów dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku Unii w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie”.

Zatem wszystkie produkty, które jako producenci będą chcieli Państwo sprzedać od 13.12.2024 r. powinny mieć kompletne informacje. Dotyczy to także produktów, które już wyprodukowaliście wcześniej, ale wciąż są niesprzedane w magazynach.

“Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku produktów objętych dyrektywą 2001/95/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 13 grudnia 2024 r.”

Pytanie 7

„Czy analizę ryzyka powinniśmy mieć już na etapie ofertowania? Jeśli tak, to czy taką analizę powinniśmy również dodawać na innych etapach sprzedaży – karty produktu/ informacja mailowa o złożonym zamówieniu/ strona www/ instrukcja użytkowania?”

Tak, analiza ryzyka – do przeprowadzenia przed wprowadzeniem produktu do sprzedaży. Na podstawie analizy ryzyka produktu należy przygotować informacje na temat bezpieczeństwa (i trochę też instrukcję), która ostatecznie powinna znaleźć się w ofercie sprzedażowej.

Pytanie 8

„Czy i gdzie znajduje się rejestr takich produktów skąd nasi kontrahenci pobierają sobie informacje o produktach czy wystarczy, że my dostarczamy takie informacje?”

Nie ma ogólnego rejestru. Informacje do kontrahentów musi podać producent.

Istnieje wprowadzie portal Safety Business Gateway. Służy on jednak łatwemu przekazywaniu organom nadzoru rynku i konsumentom informacji dotyczących uznaniu produktu za niebezpieczny lub **informowaniu** o problemach związanych z bezpieczeństwem.

Pytanie 9

„Czy funkcjonujący u nas Formularz reklamacyjny online może służyć, jako rejestr skarg? Czy musi być odrębny dokument?”

Nie, rejestr skarg i rejestr reklamacji to dwie odrębne struktury.

Pytanie 10

„Czy jeśli sprzedajemy do kraju docelowego poza Unią europejską, to i tak musimy spełnić wymaganie GPSR?”

Nie, jeśli produkt zostaje nabyty przed dystrybutora spoza UE – to nie. Obowiązuje wtedy prawo miejscowe.

Pytanie 11

„Co w przypadku, gdy ściągamy produkt spoza Unii? Czy my powinniśmy przekazać wymagania unijne do takiego dostawcy?”

Jeśli importujecie Państwo produkt spoza UE lub zlecacie zaprojektowanie produktu podmiotowi spoza UE – to tak. Należy przekazać temu podmiotowi wymogi unijne, pod które musi on dostosować wytwarzany produkt (tj. przykładowo sposób oznakowania produktu danymi producenta).

Pytanie 12

„Instrukcje obrazkowe to instrukcja użytkowania krok po kroku w formie "kreskówki"- czy każdy krok tej instrukcji powinien być rozpisany również słownie i we wszystkich językach krajów sprzedaży? Przykładowo: niektóre duże firmy meblarskie stosują tylko takie instrukcje (obrazkowe)”.

Nie – jeśli instrukcja jest obrazkowa – to może pozostać w tej formie. Rekomendujemy dodanie nazwy producenta na instrukcji (jeśli jej tam nie ma). To, czy instrukcja obrazkowa jest wystarczająca zależy, czy jest wystarczająco jasna dla przeciętnego konsumenta, żeby bezpiecznie używał produktu.

Jeśli natomiast pojawią się jakiegokolwiek wytłumaczenia słowne na instrukcji - należy przygotować tą instrukcję we wszystkich językach.

PARP
Grupa PFR

Centrum
Rozwoju MŚP

Webinarium zostało zrealizowane przez ośrodek Enterprise Europe Network działający przy Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości – **www.een.org.pl**

r. pr. Milena Dorobek-Lis

Kancelaria Radcy Prawnego - MDL

<https://mdl-kancelariaprawna.pl/>